

Distinsă Doamnă Primar General al Bucureștilor,

Suntem conștienți de dificultățile pe care le întâmpinați în administrarea unui oraș atât de recalcitrant precum Bucureștiul. Nu sunteți primul edil care consideră că ștergerea oricărei memorii a locului va genera o capitală disciplinată și obedientă. Nu sunteți nici primul edil care află, cu veșnică stupoare, că nu este așa. Iată că se găsesc tot felul de asociații de cartier sau profesionale care, cu câte un președinte în frunte, se simt ofensate de mutilarea unui parc (săptămâna asta parcul Romniceanu din Cotroceni) sau de elanul botezător cu iz de speranțe deșarte. Este adevărat că Pache Protopopescu are bulevard și Dem I. Dobrescu o stradă prin centru. Chiar și Dr. Felix are o stradă ce îi poartă numele deși a fost doar consilier. Dar este la fel de adevărat ca principala lor preocupare, în calitate de edili ai Bucureștiului, nu a fost niciodată distrugerea a ceva ce exista deja (mai bine sau mai prost), ci construirea a ceva nou, de la capăt.

A devenit, din păcate, o tradiție ca edilii capitalei să reinventeze parcurile deja existente ale capitalei. De obicei prin mutilare. Pare, într-adevăr, banal și lipsit de viziune să realizezi parcuri noi (și să le botezi cum vrei). Pare total lipsit de imaginație să crezi noi parcuri publice pe fostele pepiniere ce mai aparțin Primăriei (acolo există arbori maturi) când acestea pot fi concesionate și defrișate întru edificare. Și totuși...

Nu ne permite spațiul să enumerăm infinitele maidane ale Bucureștiului (unele aflate chiar în buricul târgului) care ar putea fi transformate în parcuri. Și nu, nu este vorba doar de zona Uranus, mai sunt multe altele. Ați putea face noi parcuri care să poarte numele Regelui Mihai I sau chiar și pe al dumneavoastră dacă vă este pe plac. Și ar putea avea și patinoare !

Nu doar arhitecții sunt îngrijorați (și stupefiați) de elanul dumneavoastră edilitar. Nici peisagiștii nu sunt mai liniștiți. Peisagiștii? - o profesie de a cărei existență nu știm dacă ați aflat, dat fiind că nu au participat la distrugerea cu rea voință a orașului pe care îl păstoriți. Nu de alta dar nu existau pe vremea când

presupuneți că unii arhitecții făceau ravagii în acest oraș. Noroc că peisagiștii nu existau pe atunci că altfel...

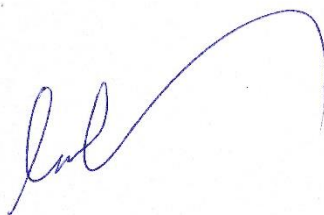
Nu, peisagiștii nu sunt peste puțință de fericiți de miile de tuia plantate în borcane de-a lungul drumurilor și gardurilor. Mai ales când este vorba despre gardurile unei grădini istorice emblematică cum este Cișmigiul. Nu îi fericește prea tare nici reinventarea parcurilor și a altor spații publice în dulcele stil al kitschului autohton, stil oficial al capitalei în ultimii 27 de ani. Nici de distrugerea sistematică a patrimoniului peisager al orașului (da, există un patrimoniu peisager!). Nici de distrugerea rezervelor teritoriale ale orașului ce sunt acoperite de ghettouri a căror vindecare se va face tot pe bani publici, mulți, foarte mulți! Din păcate nu, nu avem sărbători fericite... căci fiecare sărbătoare pare să fie marcată de încă o distrugere, de încă o dispariție a unor valori ale acestui oraș.

Dar vă apreciem intențiile! De a planta aliniamente (nu de tuia însă), de a face patinoare și locuri de joacă (nu stereotipate însă), de a instala mobilier urban (nu acolo unde stă în drum sau unde există deja unul însă), de a anima spațiile publice (nu cele care sunt deja animate însă), de a crea o centură verde a orașului (dacă chiar o faceți însă). Dar am dori ca toate aceste intenții minunate să se materializeze pe maidane, pe terenuri abandonate. Am dori ca toate aceste proiecte să presupună plantare de arbori și nu tăierea celor (deja prea puțini) rămași în picioare. Am dori ca aceste proiecte să aibă toate avizele și autorizațiile necesare și să fie realizate de specialiști în domeniile cu pricina. Și vă urăm succes în realizarea lor!

Cu deosebită considerație,

peisagist dr. Diana Culescu

Președinte al Asociației Peisagiștilor din România - AsoP

București, 29 decembrie 2017